

Tego dnia młodzież przyniosła prosty, drewniany, duży Krzyż o wymiarach 380 cm x 175 cm. Został on włączony do procesji pokutnej, której przewodniczył Ojciec Święty. Krzyż ten został następnie ustawiony obok konfesji św. Piotra i stał się znakiem Nadzwyczajnego Jubileuszu Odkupienia. Przybywał on tu 394 dni, aż do zakończenia Roku Świętego w Niedzielę Wielkanocną 22 kwietnia 1984 r. ojciec Święty dokonał wówczas zamknięcia Drzwi Świętych, a następnie przekazał Krzyż Roku Świętego młodzieży i powiedział: „Umiłowani młodzi powierzam wam Krzyż Chrystusa. Ponieście go na cały świat jako znak miłości, którą Pan Jezus umiłował ludzkość i głoscie wszystkim, że tylko w Chrystusie umarłym i zmartwychwstałym jest ratunek i odkupienie”. To właśnie ten Krzyż Roku Świętego stał się Krzyżem Światowych Dni Młodzieży.

Od Niedzieli Palmowej 2003 r. obok Krzyża Światowych Dni Młodzieży pielgrzymuje też ikona Matki Bożej Salus Populi Romani – Ocalenie Ludu Bożego. Obraz ten znajduje się w bazylice Santa Maria Maggiore w Rzymie.

Tradycja podaje na przykład, że podczas straszliwej epidemii dżumy w Rzymie w roku 590 papież Grzegorz Wielki niósł ten obraz w uroczystej procesji błagalnej, prosząc pana Boga o ocalenie miasta. W pewnym momencie ujrzał na niebie anioła, który chował właśnie karzący miecz będący znakiem Bożego gniewu. Zaraza ustąpiła. Wówczas rozwinął się szczególny kult Matki Bożej, czczonej w tym wizerunku.

Ikona posiada wyraźne cechy bizantyjskie. W górnej części znajdują się greckie litery – skrót od słów Matka Boga. Dziecię Jezus trzyma księgę Ewangelii. Maryja trzyma Dziecię na lewym ręku i obejmuje Je prawą. Ma pierścień na ręku, bogaty naszyjnik na szyi z dużym, kosztownym krzyżem.

Kult tej ikony, znanej także pod nazwą Matki Bożej Śnieżnej, znacznie rozszerzył się za pontyfikatu Piusa V. przed bitwą pod Lepanto – 7 października 1571 r. – papież zmobilizował Europę do modlitwy różańcowej. Sam zaś prowadził procesje pokutne, podczas których noszono ten właśnie obraz.

o. Piotr Ziewiec ocd

Inauguracja życia wspólnotowego w klasztorze w Zwoli

Po tym, jak Rada Prowincjalna ustanowiła nową wspólnotę zakonną w Zwoli, dnia 21 grudnia 2015 r. nastąpiła mała, niekanoniczna jeszcze, inauguracja życia wspólnotowego w budującym się tam klasztorze. Tego bowiem dnia wieczorem do o. Juliusza - Marii od Miłosierdzia Bożego, od kilku lat cierpliwie wznoszącego w/w klasztor, a od kilku dni przebywającego już w Zwoli, dołączył o. Serafin - Maria od Trójcy Świętej. Następnego dnia (22.12) w kaplicy domowej p. Elżbiety Nowińskiej, naszej pierwszej dobrodziejki, w/w Bracia sprawowali wspólnie pierwsze oficja brewiarzowe i Świętą Eucharystię.

We wtorek, środę i część czwartku (22, 23, 24.12) trwały usilne przygotowania do godnego świętowania Misterium Bożego Narodzenia: te bardziej duchowe i te bardziej materialne:

* przysposobienie kaplicy-chóru zakonnego w pierwszym klasztorze by móc tam sprawować Mszę Świętą – Pasterkę (o. Juliusz i świeccy współpracownicy)

* przygotowania liturgiczne oraz prace kuchenne organizujące Święta od strony kulinarnej na bazie tego, co Opatrzność, szczodra i hojna jak zawsze, była łaskawa podarować przez różne osoby i wspólnoty z Poznania, Drzewiny, Słupska, Bornego Sulinowa, Gdańska i Zaniemyśla (o. Serafin)

Wigilia – Pasterka i 3 dni Świąt Narodzenia Pańskiego były celebrowane bardzo uroczyście: łaciński śpiew Martyrologium – Ogłoszenie Bożego Narodzenia, Pierwsze Nieszpory, modlitwa wewnętrzna, obfita Wieczerza Wigilijna, śpiewana Godzina Czytań i Pasterka o północy w kaplicy klasztornej (w której uczestniczyło 8 zaprzyjaźnionych, współpracujących osób), dwie pozostałe Eucharystie z Dnia Bożego Narodzenia sprawowane o odpowiednich godzinach etc.

26 grudnia Bracia udali się na długi (może nawet trochę przydługi) świątoszczepanowy spacer wzdłuż pobliskich jezior, przez lasy, do miejscowości Kórnik zakończony małym kolędowaniem u zaprzyjaźnionej kórnickiej rodziny; powrót autostopem.

Oficja liturgiczne (jeszcze nie całkiem regularnie) są naprzemiennie sprawowane w chórze klasztornym i w kaplicy w domu p. Elżbiety. Posiłki są spożywane w obszernej kuchni w/w domu; o. Juliusz nocuje – stróżuje w jednej z cel klasztornych, o. Serafin w domu naszej dobrodziejki.

W wieczór sylwestrowy i w noc z 31.12.2015 na 01.01.2016 Bracia trwali na modlitwie od godz. 19.00 do 0.30: Pierwsze Nieszpory, Kompleta, Adoracja Najświętszego Sakramentu, uroczyście śpiewana Godzina Czytań z Wigilią, Te Deum plus małe braterskie życzenia maryjno-noworoczne.

2 stycznia 2016 roku ok. godz. 8.00 dotarło 6 mężczyzn, pielgrzymów Ekstremalnej Drogi Krzyżowej (12 godzin nocnego pielgrzymowania w dużym mrozie). Uczestniczyli z nami we Mszy Świętej i wspólnym śniadaniu dzieląc się swoimi doświadczeniami całonocnej Via Crucis będącej jednocześnie zapowiedzią liczniejszej personalnie wielkopostnej EDK w dniach 18-19 marca na trasie Sanktuarium karmelitańskie Św. Józefa w Poznaniu – Klasztor w Zwoli.

Budowa – przysposobienie pierwszego budynku na mały Klasztor de realnego zamieszkania trwa i powoli dobiega końca. Raz jeszcze dziękujemy wszystkim przyjaciołom, dobroczyńcom i współpracownikom za wszelkie duchowe i materialne wsparcie w realizacji tego etapu: Zarządowi Firmy Kronospan za przekazane materiały na meble i panele podłogowe; Siostrom Służebniczkom za podarowany ołtarz, pulpit, monstrancje oraz liczne inne paramenta; Siostrom z Niemiec za liczne szaty liturgiczne, krzyże oraz paramenta; rodzinie p. Kozubskich (naszym sąsiadom) za ufundowanie tabernakulum; wszystkim wspólnotom Braci za darowiznę pieniężną 08. grudnia; wspólnotom naszych Sióstr OCD za wszelkie duchowe i materialne wsparcie oraz wszystkim naszym pozostałym licznym darczyńcom.

W Nowym Roku Pański 2016 życzymy Wam obfitości łask Bożej Dzieciny, zdrowia duszy i ciała oraz wszelkiej pomyślności.

Bracia ze Zwoli

Kolęda Biskupa Jerzego we wspólnocie braci w Mińsku

Święta Bożego Narodzenia przeżyliśmy w powiększonej już wspólnocie. 19 grudnia, po zakończeniu budowy pierwszego piętra, dotarł do nas o. Jerzy Nachodka.

Skoro budowa została zakończona to ważnym jest, by ją poświęcić. Zresztą był też już czas na tradycyjną kolędę. W tym roku, dnia 31 grudnia, zawitał do nas J. E. Ks. Biskup Jerzy Kasabutski, pomocniczy Biskup Archidiecezji Mińsko-mohylewskiej. O godzinie 20.00 wspólnie z Biskupem odmówiliśmy nieszpory z Uroczystości Bogurodzicy Maryi, po czym ks. Biskup poświęcił nasze cele. Potem oczywiście przyszedł czas na kolację i wspólną rekreację.